

Nr 377.

Av herr **Björck** i Jönköping, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 258, angående tillfällig löneförbättring under år 1920 för viss personal inom den civila statsförvaltningen m. m.

Genom vissa bestämmelser i den hittills gällande nådiga förordningen om tillfällig löneförbättring för den civila statsförvaltningens personal (Svensk författningssamling nr 362 år 1919) har ett oskäligt svårt och tungt arbete fallit på vederbörande räkenskapsförare. Alldeles särskilt har detta gällt beträffande statens undervisningsanstalter i följd av de säregna avlöningsförhållanden, som för den vid desamma anställda lärarpersonalen äro rådande. De föreskrifter, som lämnats rörande avlöningsförbättringens utgående under vissa fall av tjänstledighet, ha nämligen varit avfattade på ett sätt, som nödvändiggjort ytterst ingående och besvärliga beräkningar.

Dessa svårigheter skulle jämförelsevis lätt och, som jag tror, på ett rättvist sätt undanröjas, om den nuvarande punkten 12) erhöle följande lydelse:

»Befattningshavare, som är — — — tillkomma honom. Den, som har tjänstledighet av annan anledning och under sin tjänstledighet äger att avstå endast sina tjänstgöringspenningar, har att av den tillfälliga löneförbättringen endast avstå den del därav, som motsvarar tjänstgöringspenningar. Befattningshavare, som åtnjuter tjänstledighet med skyldighet att själv avlöna sin vikarie, har att av den honom tillkommande löneförbättringen utöver de i densamma ingående tjänstgöringspenningarna avstå så mycket av den mot lön svarande delen, som erfordras för att det avstådda beloppet må uppgå till det belopp, vartill vikariens tillfälliga löneförbättring uppgår.»

Med hänvisning till det anförda får jag hemställa,

Bihang till riksdagens protokoll 1920. 4 saml. 126 häft. (Nr 377—379.)

att riksdagen ville, i anledning av propositionen nr 258, uttala sig för en sådan jämkning i de för löneförbättringen gällande bestämmelser, som här ovan föreslagits.

Stockholm den 8 april 1920.

Wilhelm Björck.
